◊ نیـــایش

خداوندا، کیست که ساغر محبتّ از دست تو نوش کرد و حلقهٔ بندگی دیگری در گوش کرد؟

قلمرو زبانی: الف ندا (خدایا) / ساغر: پیاله شراب/ استفهام انکاری

قلمرو ادبی: ساغر محبتّ، حلقهٔ بندگی: اضافهٔ تشبیهی / کنایه: حلقه درگوش کردن: مطیع بودن / تناسب : ساغر و نوش کردن، دست و گوش

بازگردانی: خداوندا چه کسی میتواند محبت تو را درک کند اما مطیع کس دیگی شود؟

خدایا، کدامین کهکشان بر گرد تو گشت و واله و حیران تو نگشت؟

قلمرو زبانی: الف ندا (خدایا) / استفهام انکاری

قلمرو ادبی: تشخیص: واله شدن و حیرانی کهکشان

پیام: حیرانی نتیجهٔ شناخت تو است.

معشوقا، کدامین انسان، پیشانی عشق بر خاک ربوبیّت تو سایید و دل به دیگری سپرد؟

قلمرو زبانی: الف ندا (معشوقا)

قلمرو ادبی: پیشانی عشق ،خاک ربوبیّت: اضافهٔ اقترانی

بازگردانی: خدا چه کسی می تواند عاشقانه پیشانی برخاک بندگی بگذارد اما عاشق کسی دیگر باشد.

ای آرزوی دل های آرزومندان؛ ای اشتیاق مشتاقان؛ ای امید امیدواران؛ ای عشق عاشقان؛ آتش عشقت را در خرمن وجودم بیفکن، سبزینهٔ محبّتت را در برگ های به زردی گراییدهٔ وجودم بدوان.

قلمرو زبانی: جمله سراسر حذف به قرینهٔ معنوی دارد چون شبه جمله های بسیار ی دارد (جملات منادا) / به زردی گراییده: صفت

قلمرو ادبی: سبزینهٔ محبت و آتش عشق و خرمن وجود : اضافهٔ تشبیهی/ تناسب :سبزینه ، خرمن

پیام: طلب توجه از سوی معبود

خدایا، به من نگاهی ده که جز روی تو نتواند دید و گوشی که جز صدای تو نتواند شنید.

قلمرو زبانی: ده: بن مضارع دادن

قلمرو ادبی: تناسب: نگاه، صدا،روی گوش / گوش و صدا

پیام: تمرکز بنده بر معبود